

OBEC
KŘIMOV

Jen na úvod

Přišel čas a my se znovu setkáváme u našeho občasníku. Toto číslo přináší souhrn společenského dění v našich obcích a opět je ozdobené historií, tentokrát jsem vybral Krásnou Lípou a Křimov. Podělím se s Vámi o další pohádku či chcete-li o pověst místní. Snad se někomu zalíbí. Připravena je také dešifrovací soutěž a za vylustění opět nějaká ta odměna. Přeji tedy hezkého počtení, snad se dílo zadařilo. ☺

Petr Himmel

Historická fotografie

Historická pohlednice z Krásné Lípy

stránkách obce www.krimov.cz, kde naleznete mimo jiné i velmi zajímavé historické mapy z roku 1842.

Uvítám nejen staré pohlednice, ale také fotografie z alb rodinných či jiné obrázky. Vaše materiály prosím zanechte na obecním úřadě v Křimově nebo nabízím možnost, že po telefonické domluvě osobně zajistím jejich odvoz i následný návrat. O své fotografie nepřijedete, jen je oskenuji a bez poškození čestně vrátím. Možné je též zaslat je elektronicky, na email: pehim@seznam.cz. Uvítám i jakékoli jiné materiály s tematikou našich obcí.

Předem velice děkuji.

Petr Himmel

Poslední leč a ples myslivců

Historické setkání mysliveckých společností

Myslivecký ples, v Křimově se stal první společenskou událostí roku 2014.

15. ledna totiž končí lovecká sezona a jak bývá v mysliveckém spolku zvykem, poslední nahánka je ukončena zábavou či plesem. Myslivecké sdružení Lesan Málkov tedy v sobotu 11. ledna v honitbách místních pořádalo hon poslední, kdy uloveno bylo toliko pět selat prasete divokého a kolouch jelena lesního. Lovci, kteří z důvodu bezpečnosti měli barevně výrazné kloboučky na hlavách, svědomitě lovecké zákony dodržovali. Před výstřelem vždy ostrážitě sledovali okolí, aby se nedej bože nikomu nic nepříhodilo a jednoho náhodného diváka vykázali do bezpečné zóny. Proběhla také úspěšná povinná kontrola zbraní a naháněcí i lovci již mohli vyrazit do lesů. „Zákaz lovu daňků, muflonů a jiné chráněné zvěře“, „Lovu zdar“ a zatroubení na lesní roh zahájilo tento hon. Ono věřte, že troubení na roh při lovu má svá opodstatnění. Jednak je to krásné a k honu to patří, je to tradiční, ale především je to o té bezpečnosti. Pozor lov začíná.

Obracím se s prosbou na všechny lid

Podílejte se také na vytvoření galerie historické fotografie obcí Křimovska. Plánujeme vytvoření tzv. „časosběrné fotogalerie“, tj. historické a srovnávací fotografie současného stavu. První z obrázků této galerie si již dnes můžete prohlédnout na oficiálních

V sále obecního úřadu v Křimově mezitím již probíhaly přípravy k zahájení tradičního mysliveckého plesu. Stylová výzdoba a bohatá tombola neodmyslitelně patří k tomuto slavnostnímu ukončení lovecké sezony. Tombola plesu myslivců se samozřejmě zvířinou pyšnila. Čtyři divoáci, nějaký ten bažant, orebice a koroptve, zajíc i jiné úlovky. Hlavní cenou zde byl jelen špičák. Kdo co vyhrál, o tom se zde rozepisovat nehodlám, neb to nevím a vy byste jen záviděli. A jak už to tak bývá, byly zde i rozepře. Zda se šípkovou omáčkou či se zelím.

Po celý večer plesu zde panovala vynikající nálada, vždyť jak jinak, sešla se zde skvělá parta lidí, kteří se nejen znají, ale také mají společnou zálibu. Myslivost je skvělý koníček, pro mnohé se zcela jistě stal tím jeho životním „koněm“. Nedivím se, patří to již k nátuře pořádných chlapů, v každém z nás je kus toho pravěkého lovce. K dobré náladě nemalým dílem přispěla vynikající živá hudba v přednesu skupiny Elegance, a v rukách myslivců zcela jistě i ta Borovička či onen pověstný Myslivec, který ve sklence se občas objeví.

Poslední leč i ples myslivců se tedy i letos náramně vydařil. Kdo lituje, že tam nebyl, za rok má jistě šanci. K lovu je však potřeba loveckého lístku a k plesu vstupenka. Máte tedy čas vše potřebné si zajistit.

Lovu zdar.

Obecní ples Křimovský

Křimovští sobě radost přichystali a sešli se v sobotu 8. února na sále obecního úřadu. Obecní ples se zde konal. Z důvodu velkého zájmu byly všechny lístky zadány již v okamžiku stanovení termínu konání této zábavy. To tedy i důvodem bylo, proč obecní úřad na vývěskách o této akci dále neinformoval. Kdo se k informaci o plesu nedostal místní šuškanou, měl možnost dozvědět se o

plánovaném třeba na schůzích obecního zastupitelstva.

Ples začal. Zazněly první tóny Žatecké kapely Elegance a na parketu se to již plnilo. Po chvíli již byl problém si vydobýt prostor taneční, bylo zde totiž tak narváno

a každý chtěl jen trsat. Dokonce se roztančili i lidé, do kterých bych to nikdy neřekl, viděti zde bylo možno tančit například i mě.

Po parádní rozjíždce hačat a bumbat. Občerstvení u baru či kratičký odpočinek a opět na parket. Na každíčkém stole byla obložená mísa a vkusná výzdoba, která ladila s výzdobu celého sálu. Zde poděkování za nápaditou kreativitu slečny Jany Trčákové z Dominy. Ta si při slovech chvály jen posteskla. „Velmi jsem byla omezena financemi, to byste potom teprve koukali!“ Příště se tedy musí více zatlačit na obecní pokladnu tak trochu ji provětrat. Když už jsme u toho větrání pokladen, poděkovati musíme hlavně všem štědrým sponzorům. Jmenovitě je zde uvádět však nebudu, byla jich celá řada. Kdo ochotně sponzoroval, se můžete dozvědět na obecním úřadě Křimově. Bez příspěvků mecenášů sotva se tato veselice uskutečnila. Nebýt jejich štědrosti sotva by byla tak bohatá

tombola. Veškeré náklady pokrýt jen ze vstupného symbolického by se jistě nepodařilo.

Tančilo se již hodnou chvílí, paní starostka náhle do zábavy rozjeté vstoupila a oznámila vystoupení travesti schow skupiny Crazy Ladies. To co následovalo, jen stěží se dá vyprávět. Do sálu vstoupily skvěle oděné „dámy“ Roberta

a Miriam na vysokých podpatcích a předvedly své vystoupení. Publikum žaslo. V tu chvíli se v Křimově objevila Helena Vondráčková, Tina Turner, Zagorka a další hvězdy populárního světa. Sál šílel a v bouřlivém potlesku občas vytryskli i slzy. Slzy smíchu. „Protagonistky“ mezi pěveckými výstupy prohodily i nějakou tu historku a všem bylo líto, že jejich vystoupení končí.

Již jsem nakouzl tombolu a finance. Tak to dopovím. Prodáno bylo víc jak tisíc lístků do tomboly, což při ceně jednoho lístku dalo slušný zisk. Přičteme-li vstupné a dary sponzorů,

odečteme-li náklady na muziku a vystoupení výše zmíněných hvězd, dostáváme se k výsledku: tombola byla velice bohatá, až překvapivě bohatá a dokonce proběhlo losování vstupenek a ceny zde byli opět velmi hodnotné. Myslím, že za takovouto organizaci by se nemusela stydět kdeká profesijní agentura. Ta by si ovšem zisk ponechala a zde se vše rozpustilo mezi lid místní.

Zábava byla v plném proudu, když se sálem ozvalo. „Už se perou“, co by to bylo za vesnickou sešlost, kdyby se zde síly neměřily. Vše se hladce urovnalo, dobrou náladu to nezkazilo a tančilo se v klidu dál, až najednou muzika ztichla. Plánovaný konec plesu tedy nastal.

Výlet za Popelkou

První den v březnu roku tohoto obec Křimov pořádala výlet na zámek Moritzburg, kde se konala výstava české pohádky Popelka, která se na tomto zámku natáčela.

bych se výletu neujal. Nic mi nepomohly výmluvy, že německy neumím, že jsem tam nikdy nebyl a že nemám žádné podobné zkušenosti. Nechal jsem se umluvit, protože když někdo něco chce, tak pro to taky musí něco udělat. Jedeme.

V čas plánovaného odjezdu jsem měl pocit, cosi je někde něco špatně. Křimovskému lidu se asi dostalo jiných informací, nežli mě a přijdou asi až o hodinu později, protože v Křimově byli pouze dva výletníci, já a autobus s řidičem. Mají smůlu, my jedeme na čas. Z myšlenek na omyl mě vyvedla hned další zastávka ve Strážkách. Do autobusu se nahrnul obrovský dav Popelky chtivých. Ostatní výletníky jsme nabrali na dalších stanicích. „Hurá jedeme na výlet“.

„Prosím vás, když budete něco potřebovat, povíte to mě, támhle ta dívenka to přeloží a řekne vám to německy, jo a ještě se mi tady запиšte, to kvůli bezpečnosti, ještě tak aby se tam někdo ztratil“. „Chtěl bych vás ještě informovat, nedávno v zámku lupiči ukradli Popelčiny šaty, bezradná německá policie nás tedy prostřednictvím Interpolu žádá o vyšetření tohoto případu, neb se proslýchá, voda na Křimovsku bývá smyslná“. Bylo nás tedy na třicet dva detektivů včetně dětí.

„Jsi řidič tohoto autobusu, a je to autobus do stanice Zámek Moritzburg.“ Tak toho jsem se dozvěděl předvečer odjezdu na tento výlet. No ono jsem byl vlastně požádán paní starostkou, z důvodu její nemoci, zda

Cesta ubíhala v pohodě, opět známá vůně řízků a hnědých podšálků bylo vráceno. Po průjezdu dlouhými tunely pod Krušnými horami u Ústí nad Labem se objevilo sluníčko. Podél cest se přestali objevovat odpadky. Aha, tak to už jsme za hranicemi. Jak jsou ti Němci pečliví, i pěkné počasí nám na počest zařídili. Pan řidič výlet pojal opravdu ze široka. Když se počali objevovat cedule „na Berlín“, došlo nám to. Zbloudili jsme. Po prvním špatném sjezdu z dálnice

následovaly další drobné chyby navigátorů a cesta se tak nepříjemně protáhla. No ono totiž jeden ten uměl řídit, druhý neměl brýle a třetímu chyběla mapa. Následně nastalo také několik marných pokusů jak rozhodit navigace či mapy na hned na několika chytrých telefonech, avšak zjistili jsme, že zas tak moc chytré nejsou. Netroufnu si odhadnout počet kilometrů navíc. Do Moritzburgu jsme dorazili na jedenáctou hodinu. Byl určen čas odjezdu a hurá na zámek.

Jak jsme se blížili k zámku, stále více jsme žasli. Byli jsme okouzlení a to nejen nádhernou stavbou uprostřed rybníku, ale přede-

vším davem návštěvníků, ve více jak stometrovém několikastupu. Příchodem blíž bylo zjištěno, je to opravdu fronta na pokladnu. Většina z nás využila možnosti použití zámeckých toalet a o pár centů lehčí vystáli jsme si onu „socialistickou frontu na tropické ovoce“.

Dle předběžných informací měla být skupinová sleva a průvodce. Pokusil jsem se na pokladně toto tedy dojednat. Však se zlou jsme se potázali. Úspěšnému vyjednání slíbeného zabránilo

hned několik překážek. Plastikové sklo spolu s neuvěřitelnou neochotou nepřístupné frau pokladní k jakékoli diskuzi, středoškolská němčina naší narychlo přemluvené překladatelky a její čerstvě osmnáctiletá stydlivost, tlak nervózního davu a také absence jakýkoliv podkladů k vyjednanému zapříčinilo toto: „Vstupné si zaplatí každý sám, nehodlám to dále řešit“. I rozčililo toto některé Křimovské, dostal jsem i vynadáno, ale rozdíl těch 40ti korun, to přeci nestojí za to, abychom se pohádali. Já byl i tak rád, měl jsem dopravu zdarma, jinak bych se sem s rodinou podívat nejel a nikdy bych to tu nespasil. A průvodce? Osobně si ani nedokážu představit, že by zastavili dav, přidělili nám česky mluvícího průvodce, a to jen proto, aby si čecháčkové užili. To by přece ani nešlo. Dnes byl předposlední den této výstavy a každý se tam hrnul.

Většina z nás však byla výstavou poměrně zklamána. To, že Popelčiny exponáty budou zasazeny do dobového vybavení zámku, se nekonalo. Ani jeden původní obraz, žádný starobylý kus nábytku. Nic. Všude informační panely o natáčení, k jejichž přečtení by bylo potřeba mnohem více času a mnohem méně návštěvníků. Bylo vystaveno bezpočet hezkých figurín prince, krále, hofmistra či selky a jiných postav z pohádky, repliky jejich šatů a model statku i vycpané husy. Vystavená původní filmařská technika a maskérna, ta byla pro mnohé zajímavější. Velmi však potěšila živá Popelka se svou sovou Rozárkou, které se ochotně fotografovaly s přítomnými. Představoval jsem si hrané scénky z filmu, i šermíři

by se sem hodili. Možná nějakou dobovou muziku by to chtělo. Mě osobně se velmi líbila původní skalní studna s historickou pumpou na zdi sklepení, hned vedle přeplyněné kuchyně, kde bylo možno občerstvit se. Bylo to hezké, ale celou tuto rozsáhlou výstavu doprovázela jakási strohost, sice s německou pečlivostí, ale bez fantazie. Němci to neumí. A to je přeci ten důvod, proč naše české pohádky jsou ty nejkrásnější na světě.

Velikonoční dílnička

Velikonoční dílnička se konala v Křimově na obecním úřadě 16. dubna, v sobotu před tím velkým Pondělím. Opět se náramně vydařila. Z důvodu probíhající rekonstrukce obecního sálu však bylo nutno pro tuto akci nalézt jiných prostorů. Byl tedy upraven prostor knihovny a předsálí tak aby se do těchto menších místností všichni lidičkové vměstnali. Již dříve byli regály a police v knihovně rafinovaně upraveny, aby jednoduchou přestavbou bylo možno získat prostor třeba pro zasedání obecního zastupitelstva a jiné příležitosti, a to nejenom po dobu stavebních úprav sálu. Komu vrtá hlavou, co a jak se mohlo na knihovně upravit, tomu jen prostě doporučím, ať se do naší knihovny zajde podívat, vše na místě probádat a knihu si třeba zapůjčit. Ale zpět k velikonoční dílničce. Dobrá nálada, která nás provázela celé odpoledne, nesmírné radosti ze všeho vyrobeného, ze všeho, co se povedlo a především z té vlastnoruční pomlázky, která se letos dařila i těm nejmenším. Všem, a to nejen dětem, se věnovali školení znalci v pletení pomlázek a pod odborným dohledem vznikaly zde opravdové skvosty. Pomlázka z čerstvého proutí, to je to nejlepší co může být, to se to bude mrskat. Ono také ji některé dětičky hned na místě vyzkoušely. Snad jen já byl jediný, kdo si tu svou hodovačku neupletl. I bál

jsem se? „Všechny prsty do proutků si zamotám a pro smích dětem budu a pořádnou ostudu si tím uříznu? Popravdě, neměl jsem čas. Do rukou mi byl svěřen přístroj fotografický, a fotočky si již dnes můžete prohlédnout na stránkách obecních.

A nastalo toužebně očekávané Pondělí Velikonoční, pondělí kdy i naši hodovníci vyrazili na koledu se svými pomlázkami. Menší i větší skupinky se zvesela trousili vesnicemi, dům od domu a cestou vždy přemýšleli, kde je ještě nějaká ta holka, to aby na ni ne-dej bože zapomněli a ona nebyla vyšupána. To by dozajista uva-dla. Vajíčka všerůzně zdobená, čokoládové mňamky a veškeré dobroty vykoledovány tedy byly. Znalci místní, kteří na koledu taktéž vyrazili, byli občas nuceni i čehosi polknout. Však vůbec jim to nezávidím, protože vím, jak v každé chalupě v hrdla lejí jiného šnapsu a že to nedělá ničemuž dobře. Dokonce bylo možno potkat i kolonu velikonočně nazdobených kolednických malotraktorů, „Přeci se s tou výslužkou nedeme tahat v ruce“. ☺

Senior koutek

Mikroregion ST.SEBASTIAN i letos připravil setkání seniorů a první se uskutečnilo v Hoře sv. Šebestiána. Bylo připraveno občerstvení, hudba a soutěže na téma letošních olympijských her. Toto setkání se ne každému líbilo, stále se soutěžilo a tak byl malý prostor pro volnou zábavu a odpočinek. I přesto jsme zabodovali, paní Jarmila Sollnařová vybojovala stříbrnou medaili v šoupání puku na značku.

Další setkání se uskutečnilo 7. dubna, kdy tři plné autobusy seniorů z obcí svazku Mikroregionu vyrazilo do Mostu na divadelní představení. Netradičně pojeté zpracování Haškovo Švejka se všem velice líbilo. Zajímavé bylo také to, že jsme v divadle seděli u stolů s občerstvením, ani vínečko nechybělo.

Následující setkání proběhlo 1. května v příhraniční obci Kalku a další 5. června na Lesné. Tentokrát nás pohostila obec Boleboř, která letos oslaví 660 let od svého založení. Akce se zúčastnili senioři nejen z Boleboře, Hory sv. Šebestiána, Křimova, Výsluní, Místa, Kalku Blatna, ale také z MÚSS z Jirkova. My Křimováci jsme se tentokrát vyparádili, jakože jedeme na Havaj. Navštívili jsme Krušnohorské muzeum na Lesné,

kde nám na živo předvedli ukázkou tradičních místních řemesel – paličkování, tkaní koberců, vyřezávání hraček ze dřeva a jiné. Řemesel, která po staletí přinášela obživu tohoto našeho kraje. Viděli jsme i tradiční zemědělské stroje, někteří z nás si i pamatují co by děti tyto záprahy za koněm, volém či krávou. K poslechu a tanci nám příjemně zahráli manželé Hurníkoví. Posvačili jsme, popili a opět na soutěže. Tentokrát to byl ale ofr. Jenom pouhých deset otázek? Pohoda! Havaj! Vyhrálo Výsluní a my jsme byli druzí, ale ovšemže odzadu. Toto setkání se moc líbilo, takže babičky a dědkové připravte se, příště opět s dobrou náladou pojedeme někam do světa.

Tak senioři nezapomeňte, půjdeme se opět družit. ☺

Helena Lodušová

Mikroregion ST.SEBASTIAN zprovoznil také své Facebookové stránky, kde se můžeme podělit o své zážitky, stránky, kde zjistíte, co se událo a co se bude dít.

Čarodějnice

Pálení čarodějnic je v našich končinách natolik důležité, že ani Křimovským obcím se tato kratochvíle opět

nevyhnula. Již dávno pominul represivní důvod tohoto konání a figuríny na hranicích zastoupily ony živé ženštiny, což za své tajnůstkářství a čáry tímto aktem souzeny byly. Musela to být krutá smrt, proto nejeden kat byl ochotný takto souzené za úplatu vypomoci urdoušením. Jenomže již v dobách keltských se podobný svátek slavil. Měl však zcela jiných důvodů. A tím bylo přeci uvítání dlouho očekávaného jara.

Onen den vyšel sice na středu, což je pro mnohé pracující zlé, však 1. května je přeci svátek a do průvodu pod tribunu se již nemusí. Bylo rozhodnuto, letošní obecní pálení čarodějnic proběhne ve Strážkách, což byl dobrý nápad podobné taškařice takto po vsích stěhovat. Příště nás uvítá třeba..... ,kdo ví? I sešli se tedy lidé mnozí z našich obcí svou čarodějnici si společně upálit. Dřevo na oheň bylo použito to, co připraveno bylo od podzimní Drakiády, která se pro špatné počasí již nekonala. Obec zajistila dokončení střechy obecního altánu, kam se následně pro tento den nastěho-

val bufet u Prašivé kočky. Snad všechny mile překvapila tématická výzdoba nejen pergoly, ale i celého rynku. Za tuto výzdobu zde nutno poděkovat místnímu Okrašlovacímu spolku Klenovec, který pro tento den spojil síly s mateřskou školou Abeceda v Chomutově a děti za pomoci učitelky s radostí rozvernou vytvořily mnohých kulis a ozdob. Nezbytná společná fotografie a kratičkový proslov zahájil tuto akci.

K luxusnímu vybavení bufetu u Prašivé Kočky patřily i různé dobroty z černých a tajemných kuchyní letky čarodějnické. Pivko, limča, buřtíky, ale také třeba trdelníky. Ano na ohni pečené trdelníky, již odzkoušený mls na klacku namotaný, to to chutnalo, to byla dobrůtka.

Připraveno bylo i všemožných soutěží. K nejpodařenějším patřily ovšem lety na koštěti. Pozorný fotograf spouštěl i v době přiletu některých účastnic sabatu. Nejedná se zde o trik či fotomontáž, nýbrž o opravdovské přistání. Těchto i jiných mnohých fotografií můžete shlédnout na stránkách obecních internetových. Jenže, jak již si zvykáme, v Křimově je parta, která si sama vystačí. Kratičkou informací tedy nutno přinést i o další hranici úpalné, konaného sletu potvor čarodějnických, tento den v Křimově. Jistě i zde si přítomní dokonale užili a dokonce i májku tak, jak to k tradicím patří, postavili.

Citát:

„Mládí je nejkrásnější dobou života, škoda že musíme nejdříve zestárnout, abychom to poznali.“

Neznámý autor

Dětský den a tolika skvělé zábavy

Někdo si jistě občas vzpomene na loňský vydařený dětský den. Svátek dětí. Letos se vše naplánovalo zase trochu jinak. Však aby nám naše tradiční každoroční soutěžení a oslavy nezevšednily, tak proto jsme vyrazili na výlet do Plzně, kde je nejen nádherná zoologická zahrada, ale také skvělý DinoPark. Předkládám tedy kratičkou zprávu o tom, jak se tento den nádherně vydařil a jak všichni spojenci byli.

Věděli jste, že nejdelší jméno dinosaura je Micro-pachycephalosaurus? No já se přiznám, já se to dozvěděl teď, při psaní tohoto článku. Proč ale o tom mluvím? Křimovské

děti totiž ku dnu oslav Dne dětského, podnikly v sobotu 31. května dobrodružnou výpravu právě mezi pravěké příšery. To jsme vám zde potkávali Dinosauře, Tyranosauře, Bártošauře, ale i jiné pravěké „potvorosauře“. Ze křoví na nás pokukoval opeřený Gigantoraptor (GigantoPotvor) a z povzdálí nás pozoroval hladový a všemi obávaný Rex. Hned vedle dětské houpacíky se povalovala obrovitá skořápka čerstvě vylíhnutého tvora pravěkého a při kratičkém deštíku ochotně poskytl přístřeší pod svým bříškem milý a obrovitý býložravý Brontosaurus. Bezpočet pravěkých zvířátek, u mnohých jsem se polekal i já, na tož děti, když na mě zamrkal svýma vypouklýma očima, otevřel tlamu a strašlivě zařval. Krve by se ve mně nedořezalo. Jenže osobně nechápu, jak je možné, že některé naše děti z toho měli dokonce i švandu a neohroženě lechtali příšery na bradě či jim strkly hlavy do tlamy, nebo tlamy do hlavy? Brrr, z některých pravěkých tvorů šel opravdu strach.

Kdo využil možnosti skouknout promítání 3D Dino-biografu, opravdu neprohloupil. Přivítal nás kapitán ponorky schopné přepravy časoprostorem s pozváním na svou palubu. Po chvíli jsme se již pradávnou ponorkou z dob kapitána Nema potápěli do hlubin prapraoceánu, v jehož hlubinách prapříšerných z dob prapůvodního pravěku se prapředci pradávných podvodních patvorů proháněli po prastarém dně. Paryby i patvorové různí s patvarnými čelistmi i těly a s apetitem tak obrovským, až opět ouzko v hrdle několikrát nastalo, chvílemi nás totiž tito obrovití potvorové chtěli pozřít i s celou ponorkou. V jednom okamžiku jsme měli pocit, že je doopravdy a vážně už po nás. Pravěký prakrokodýl naší maličkaté ponorce svým obrovitým a ohavným ocasem jednou ranou rozbil

přední sklo kajuty podvodního plavidla. V tom okamžiku počali píšťet ponorkové poplachové píšťaly a obrovitě množství ledové vody se hrnulo k nám do kajuty. Před jistou smrtí utonutím v pravěkém moři nás zachránil proslulý kapitán. Pohotově vniklý otvor uzavřel rafinovaně nainstalovanou vodotěsnou přepážkou. Nechápu, proč onehdá nepoužívali nerozbitné, lepené a tvrzené přední sklo! Statečný kapitán se s námi rozloučil a my výletníci jsme se vrhli do další prohlídky.

Následovala návštěva zoologické zahrady. Zvířata známá i neznámá v malých i obrovských výbězích, potěšila nejen svým vzhledem či chováním. Většina horalů pozná bezpečně mnoho zvířat. Ovcí, krav, srnek, mravenců, muflonů, psů, koček, kánat, klíšťat, či sokolů. U mnohých živočichů si mnoho dětí ani dospělců nebylo však jisto a proto bylo pravidelně čteno z informačních cedulí. Ony totiž nejen letošní narozená mláďátka, například roztomilé opičky, čerstvě narozený hrošík, nosorožice Maruška i jiná, způsobovala

radost i mnohých úsměvů. Byl to přeci Náš dětský den! Každý dětský účastník nádvakem a v upomínku obdržel minci pamětní. Jenomže a protože jsou Křimovští chasa veselá a rozverná, pro ty kteří se nevešli pro velký zájem do autobusu, či pro ty kteří na výlet nechtěli, uspořádali sami starousedlíci místní oslavy Dětského dne. Vše proběhlo v místě překrásném. V místě oné staré továrny, o které je zmínka v tomto tisku. Proběhli zde klasické soutěžní hrátky, do rybníčku navezené ryby posloužili rybářům místním. Mnoho dobrot k zakousnutí, stoly se zde prohýbaly a pro odvážné i možnost přespání ve stanu se naskýtal. Více vážně o této vydařené rošťárně nevím, jen to co z doslechu, však děkuji za pozvání. Škoda, že všichni nemohou být všude.

Historie obcí

Kousek od Křimova stojí zřícenina obrovské budovy s komínem. Většina místních jej zajisté zná. Netuším však, kolik z Vás ví, co se tady dělo. Někdo tvrdí, že to byl místní mlýn, jiný, že je to bývalá továrna. Ano, kdysi to bývala prosperující továrna na zpracování lnu.

Zříceniny staré továrny se nachází asi 800 m jihozápadně od Křimova. Při pohledu z vesnice je schovaná v údolí. Obyvatelé Křimova se od nejstarších dob věnovali převážně zemědělství. Přes po-

měrně vysokou nadmořskou výšku se zde dařilo běžným obilovinám, ale především lnu. Obživa byla od nejstarších dob doplňována domácí výrobou prýmek a domácím zpracováním lnu. Když se len sklídl a po rosení byl připraven ke zpracování, skupovali ho obchod-

níci. Když se v saském Marienbergu změnila technologie úpravy lnu (místo rosení byl upravován na rostech pomocí horké vody), byl len v podobě stonku dodáván tam. Přednosti vodních roštu před rosením vedly krušnohorské zemědělce v roce 1894 k založení společnosti na zpracování lnu pomocí vodního roštu. Továrna byla vybudována v Křimově jako první podnik svého druhu v Rakousku. Dnes z objektu zbývají obvodové zdi do výše prvního patra a samostatně stojící komín. Text F.Ježil, převzato z www.nastup.cz.

Na dobových fotografiích, (omluvte jejich kvalitu, jedná se zde o kopie z knihy) je znázorněno, jak vypadal skutečný provoz 13.dubna roku 1897, kdy byly tyto snímky pořízeny fotoateliérem Fischer a Lehrer (Heimatskunde des politischen Bezirkes Komotau).

Mňam Ham

Zapečený chleba

Chléb si rozkrojíme na čtverečky tak, aby spodní část zůstala celá, potom vložíme do mezer kousky sýra, šunky, slaniny – nebo na co máme chuť, potřeme máslem smíchaným s bylinkami (podle chuti) a česnekem. Zabalíme do alobalu potřeného máslem, aby se nepřípek, zapečeme asi 25 min při 180° a potom alobal otevřeme a dopečeme do hnědava.

Dobrou chuť.

LU3T2N94KO

Tajenku této šifry opět zašlete formou SMS na tel. číslo 777960096. Prvním třem luštitelům odpovím a ti také obdrží odměnu. Nezapomeňte uvést své jméno a obec!

M H A N G H B F O V F J C D

Správné znění této šifry naleznete v příštím čísle, spolu se jmény výherců. Soutěžít můžou všichni obyvatelé i rekreanti našich obcí včetně zaměstnanců úřadu. Opět upozorňuji, šifra je ten obrázek, nad článkem je pouze nesoutěžní nadpis! Jo a slovo Mango to není. ☺

Tajenku minulé šifry, „AHOJ“ v graficky znázorněné Morseově abecedě správně vyluštili tři šikulové a získali tím poukázku na odběr knihy. Jsou to: Trčálková V.z Dominy, Krahulcová M.z Krásné Lípy a Janošiková K.ze Suchodla. Zajímavostí je, že paní Hronová ze Strážek způsob luštění odhalila okamžitě, jen nikde po domě nedohledala onen tolik potřebný dekodér: -./.../---/.../

Okrašlovací spolek Klenovec

Okrašlovací spolek Klenovec, založený byl k účelnému spolčení lidu místního ku zviditelnění kraje našeho, podporou či konáním akcí všemožných, záchranou a ochranou památek, přírody či jiným velebení. V současnosti je taktéž zjišťováno informací potřebných o možnosti výstavby rozhledny místní. Ta osoba, která zájmu projeví, může se k nám přidat. Více informací na internetových stránkách k nalezení je: www.klenovec.mistecko.cz Či dotazů veškerých osobně rád zodpovím. Petr Himmel

Okrašlovací spolek Klenovec plánuje výlet do útrob Křimovské přehrady. Tudíž zájemci vážní, přihlaste se již dnes.

tel: 777960096, e-mail: klenovec@email.cz

Motokros – Krásná Lípa

Mezinárodní mistrovství České republiky side a čtyřkolek

28.6.2014 proběhly další skvělé závody na trati Motosportklubu Málkov v Krásné Lípě.

Fotografie památky z okolí

Každé místo má svůj příběh

O mlynáři a sedláku Hafermanovi

Sedlák Haferman povozem svým, lesní cestou z Malkau se vydal, již se smrákalo, chvála tedy. "Hodinu cesty, snad do tmy vrátím se." Do mlýna fůru vezl, sic projel kol mlýnu místního, leč s mlynářem se kdysi nepohodl i tudíž vozíval úrodu v mlýn tak daleký.

Mlynář Schwarmüller, žil od úmrtí své ženy zcela sám, bez dětí a pacholka prý nechtěl. Byl to podivín, ale zrno uměl jako jiný v kraji. Tak jemnou a čistou mouku opravdu široko daleko nedokázal žádný mlýn, a že jich tu v okolí klapalo v míře hojně. To i proto sedlák svou úrodu vezl tak daleko. Mezi stromy již světlo spatřil. "Přejezu brod, jen vyložím." V tom však špatně šlápl, v kamenech Pekelného potoka uvízla mu noha. Nikde ani živáčka. Inu zatnul zuby, vyprostil se a opřen o vůz dobelhal se ku mlýnu, odsunul závoru a již stanul ve mlýnici. Co spatřil, dech mu vyrazilo. Na bolest v tu ránu zapomněl, povoz s ořem ponechal tak jak byl a seč mohl, uháněl k domovu. Jsa vystrašen zbloudil však. Bledý a pochroumaný, zcela vysílen do vrat statku dorazil, to již kohout kokrhal. Slova schopný nebyl, vlas mu zšedivěl, po chvíli bez zpravědi skonal.

V dobu, kdy Haferman se ku mlýnu blížil, sedl mlynář za stolem, večerel. Spokojeně pojídal špeku a zapíjel ho pivem. V mlýnici sním ale tři rohatí! Zrovna když sedlák

otevřel dveře, spatřil čerta, co plivancem ohně v peci zapálil. Druhý pekelník, ten kožich poprášený moukou a rovnal pytle a ten třetí s kolomazí v drápech, jak zrovna koleso mazal. To byli mlynářovo pomocníci. Mlynář ho nespasil, však satanáš ano. Sedlák lekl se. O rozum přišel. To sám ďábel zaonačil.

Schwarmüller měl pro strach uděláno, jak by jinak mohl žít sám tak daleko od lidí. Přišli čerti, že ho z mlýna vyštvoú a usídlí se zde, i nějak se to přihodilo ale, pekelníci s ním pak po čas v dobrém vycházeli. Že jich mlynář v souboji přemohl, hrou v karty či d'áblu se jen upsal, to nikdo dnes již neví. Rohatí mu však po několik let sloužili. Snad Luciprd v knize temné, té zmínky by dohledal. Pravdou však je, klapot mlýnu na Pekelném potoce jednoho dne náhle ustal. Stavidlo, náhon, koleso či mlýnice, vše bylo naráz tak, jak by se tu nikdy nic neudálo. Po mlýnu se země slehla. Zůstala jen cesta nejistá, která spolu s povídáním o Mlýnu na Pekelném potoce se po staletí nese...

Z textů historických se pranic nedochovalo, vše popelem již lehlo či zákony pekelní chráněno je, však co četl jsi, pravdou musí být, neb já zde vypravěčem jsem.

Text tento prosím, právu autorů podléhá, kopie či přepisování možné jest jen k účelu studijnímu. Jiné či komerční využití se tímto zapovídá!

Petr Himmel

Podílejte se s námi na vydávání „Občasníku obcí Křimovska“.

S potěšením otiskneme i Váš článek. Budeme rádi za zajímavá témata, nápady či fotografie.

Vaše příspěvky můžete zanechat v obecní knihovně nebo je zaslat na e-mail.

Občasník vydává obecní úřad Křimov

Adresa: Obecní úřad, Křimov 1
431 01 Chomutov 1

Telefon: 474 695 127

Fax: 474 695 127

e-mail: ou@křimov.cz

www.křimov.cz

datová schránka: 9z8bpy2

Podatelna - 725 821 361

Starostka - S.Kališová 724 151 129

Úřední hodiny:

Pondělí: 8.00 - 17.00

Středa: 8.00 - 17.00

Redakce občasníku:

Petr Himmel

Tel: 777960096

e-mail: pehim@seznam.cz

Milada Votrubová

e-mail: m.votrubova@email.cz

Foto: Petr Himmel, Radek Bárta, archiv, přátelé a čtenáři